

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10Co/33/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8217203312
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Kohút
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8217203312.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Kohúta a členov senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Anny Ilčinovej, v sporovej veci žalobcu: Š. W.Š., B.. X.X.XXXX, X. X. XX, XXX XX R., zastúpený JUDr. Peter Harakály, advokát, so sídlom Mlynská 28, 040 01 Košice, IČO: 00620157, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, o náhradu škody z ublíženia na zdraví, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č.k. 5C/2/2017-109 z 29.11.2018, takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti výroku II. o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania a vo výroku III. o náhrade trov konania.

Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie konanie v časti o zaplatenie sumy 150,25 eur z titulu bolestného a v časti o zaplatenie sumy 79,17 eur z titulu liečebných nákladov zastavil. Žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 150,25 eur od 31.10.2015 do 10.10.2018 a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 79,17 eur od 27.1.2017 do 10.10.2018, všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Vychádzal zo zistenia, že žalobca sa domáhal náhrady škody na zdraví za bolesť a náhrady účelne vynaložených liečebných nákladov v súvislosti s následkami dopravnej nehody zo dňa 21.12.2011, pričom tieto nároky uplatňoval v zmysle § 823 Občianskeho zákonníka v nadväznosti na § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. priamo u žalovaného ako poisťovateľa prevádzateľa motorového vozidla. V žalobe uvedené nároky si žalobca pred podaním žaloby uplatnil u žalovaného, ktorý však plnil predmetné nároky žalobcovi iba čiastočne v rozsahu 75 % z výšky uplatnených nárokov, nakoľko mal za to, že žalobca v rozsahu 25 % zodpovedá za vzniknutú škodu na svojom zdraví, nakoľko sa prepravoval motorovým vozidlom, ktoré malo na zadných sedadlách odstránené bezpečnostné pásy a vedome tak porušil povinnosť pripútať sa počas jazdy bezpečnostným pásom. Medzi týmito subjektmi prebiehalo konanie vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 5C/118/2013, v ktorom si žalobca uplatňoval voči žalovanému ďalšie nároky na náhradu škody z tej istej dopravnej nehody, keďže žalovaný aj ohľadne v konaní sp. zn. 5C/118/2013 uplatnených nárokov na náhradu škody plnil žalobcovi iba v rozsahu 75 %, t.j. po krátení v rozsahu 25 %. Tunajší súd v rozsudku zo dňa 10.2.2017, ako aj odvolací súd v rozsudku zo dňa 27.3.2018 rovnako dospeli po vykonanom dokazovaní k záveru, že žalobcovi patrí právo na plnú náhradu uplatnených nárokov vzniknutých v dôsledku dopravnej nehody, t.j. bez krátenia, ktoré vykonal žalovaný v rozsahu 25 %. Keďže žalobca, z dôvodu plnenia zo strany žalovaného po podaní žaloby, zobral žalobu čiastočne späť pred začatím pojednávania, a to v časti o zaplatenie sumy 150,25 eur

z titulu bolestného a v časti o zaplatenie sumy 79,17 eur z titulu liečebných nákladov, pričom súhlas žalovaného so späťvzatím v tomto štádiu konania nebol potrebný, súd rozhodol o zastavení konania v časti o zaplatenie sumy 150,25 eur z titulu bolestného a v časti o zaplatenie sumy 79,17 eur z titulu liečebných nákladov. Po čiastočnom späťvzatí žaloby zostali predmetom konania iba uplatnené úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 150,25 eur od 31.10.2015 do 10.10.2018 a vo výške 5 % ročne zo sumy 79,17 eur od 27.1.2017 do 10.10.2018. Vzhľadom na argumentáciu žalovaného ohľadne vzniku omeškania (§ 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z.) súd poukázal na odôvodnenie rozsudku tunajšieho súdu zo dňa 10.2.2017 č.k. 5C/118/2013-293 (odsek 15.2. odôvodnenia) v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu zo dňa 27.3.2018 č.k. 6Co/86/2017-343 (odsek 16.2. odôvodnenia). V konaní sp. zn. 5C/118/2013 dospeli súdy k záveru, že žalobcovi vzniklo právo na úroky z omeškania dňom nasledujúcim po dni, kedy si svoj nárok uplatnil u žalovaného, t.j. dňom nasledujúcim po dni, kedy bola žalovanému doručená tá - ktorá výzva žalobcu na plnenie. Pokiaľ žalovaný aj v tomto konaní namietal nárok žalobcu na úrok z omeškania s argumentáciou totožnou ako v konaní sp. zn. 5C/118/2013 tak súd zdôraznil, že v skončenom konaní vedenom pod sp. zn. 5C/118/2013 došlo právoplatným rozsudkom súdu k vyriešeniu okrem iného aj hmotnoprávneho vzťahu ohľadne vzniku práva žalobcu na úrok z omeškania. Súd prvej inštancie preto postupom podľa § 517 OZ v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. priznal žalobcovi požadovaný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 150,25 eur od 31.10.2015 do 10.10.2018 a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 79,17 eur od 27.01.2017 do 10.10.2018.

3. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol postupom podľa § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP. V zastavujúcej časti priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania podľa § 256 ods. 1 CSP, keďže čiastočné zastavenie konania zaviniel žalovaný, ktorý po podaní žaloby na súd uhradil žalobcovi uplatnený nárok na náhradu škody. V časti úrokov z omeškania súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania podľa § 255 ods. 1 CSP, keďže v tejto časti bol žalobca plne úspešný.

4. Proti rozsudku v jeho vyhovujúcej časti, vrátane súvisiaceho výroku o trovách konania, v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný a navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alebo rozsudok zmenil a žalobu v časti priznania úrokov z omeškania zamietol.

5. Odvolanie podal z dôvodov, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ CSP), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP), a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP).

6. Namietal, že žalobca si voči žalovanému uplatnil nárok na základe zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Žalovaný riadne v zmysle § 11 ods. 6 písm. b) žalobcovi písomne poskytol vysvetlenie dôvodov, pre ktoré znížil poistné plnenie. Žalovaný si svoju zákonnú povinnosť v zmysle § 11 ods. 6 zákona o PZP splnil, preto sa nemohol dostať do omeškania. Úrok z omeškania má charakter sankcie za to, že dlh nebol splnený riadne a včas (§ 559 OZ v spojení s § 517 ods. 2 OZ) a je vlastne zmenou v obsahu záväzku. Keďže žalovaný si svoju povinnosť splnil, nie je povinný poškodenému uhradiť úroky z omeškania (§ 11 ods. 7 zákona o PZP a contrario), a to až do okamihu splatnosti poistného plnenia, t.j. 15 dní odo dňa doručenia právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z takéhoto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia. V opačnom prípade by sa žalobcovi priznal nárok na príslušenstvo pohľadávky, ktorý doposiaľ nevznikol. Súd prvej inštancie nebol povinný striktné vychádzať zo záveru, ktorý zaujal súd prvej inštancie v konaní sp. zn. 5C/118/2013 a to aj vzhľadom na to, že jeho závery ani nie sú v súlade so zákonom o PZP, a to konkrétne s § 11 ods. 8 zákona o PZP z dôvodu, že žalovaný si svoju zákonnú povinnosť v zmysle § 11 ods. 6 zákona o PZP splnil, preto sa nemohol dostať do omeškania. V žiadnom prípade sa žalovaný nemohol dostať do omeškania v deň nasledujúci po dni, kedy si žalobca svoj nárok uplatnil u žalovaného, t.j. v deň, kedy bola žalovanému doručená tá ktorá výzva na plnenie, keďže v zmysle zákona o PZP má žalovaný povinnosť do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti postupovať podľa písmena a) alebo b) ustanovenia § 11 ods. 6 zákona o PZP a následne do 15 dní od skončenia šetrenia je žalovaný povinný poskytnúť poistné plnenie. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný sa mohol dostať do omeškania najskôr po uplynutí 105 dní odo dňa, kedy si

žalobca svoj nárok u žalovaného uplatnil. Ďalej žalovaný poukázal na to, že uznesenie o pripustení zmeny žaloby bolo vydané až dňa 2.3.2016. Rozsudok Okresného súdu Bardejov č.k. 5C/118/2013-293 bol vyhlásený dňa 10.2.2017. Žalobca mal dostatočný priestor na to, aby si uplatnil nárok na náhradu škody z titulu bolestného a liečebných nákladov v konaní sp. zn. 5C/118/2013. V prípade, ak by si žalobca uplatnil svoj nárok zmenou žaloby v konaní sp. zn. 5C/118/2013, už mu mohol byť uhradený, keďže žalovaný poukázal žalobcovi plnenie v zmysle právoplatného rozsudku sp. zn. 5C/118/2013 dňa 12.7.2018. Podaním ďalšej žaloby, ktorá sa týka toho istého titulu žalobca spôsobil len zbytočné preťahy v konaní a snažil sa obohatiť na trovách konania, čo možno považovať za zjavné zneužitie práva a konanie proti dobrým mravom. V danom prípade advokát žalobcu nedbal na účelnosť a hospodárnosť poskytovaných právnych služieb a nepostupoval s odbornou starostlivosťou, preto žalobcovi nie je spravodlivé priznať ani náhradu trov konania.

7. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného konštatoval, že žalobca v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou zo dňa 21.12.2011 utrpel ťažký úraz s trvalými následkami. Predmetné konanie nadväzuje na konanie, ktoré bolo vedené na OS Bardejov 5C 118/2013, a ktoré bolo právoplatne skončené. Nárok žalobcu na náhradu škody z titulu ublíženia na zdraví, ktorý je predmetom tohto konania, je krytý povinným zmluvným poistením zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v zmysle zákona č. 381/2001 Z. z. Žalobca si právo na náhradu škody uplatnil priamo voči poisťiteľovi. Žalovaný poskytnuté plnenie znížil o 25 % titulom spoluviny žalobcu. Žalovaný nepreukázal také skutočnosti, ktoré by potvrdili porušenie právnej povinnosti na strane žalobcu a ktoré by preukázali jeho zavinenie, žalovaný nepreukázal porušenie prevenčnej povinnosti zo strany žalobcu v zmysle § 415 OZ. Žalovanému nevzniklo právo na zníženie plnenia v zmysle § 441 OZ. Nie je pravdivé tvrdenie žalovaného, že žalobca si právo na ročný úrok z omeškania uplatňuje odo dňa nasledujúceho po dni kedy si žalobca svoj nárok uplatnil u žalovaného, t.j. v deň kedy bola žalovanému doručená tá ktorá výzva na plnenie. Právo na ročný úrok z omeškania je dané, lebo žalovaný poskytnuté plnenie znížil o 25%. Žalobca si uplatnil právo na ročný úrok z omeškania podľa § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z., ale aj v súvislosti s § 517 OZ. Porušenie povinností vyplývajúcich žalovanému z § 11 ods. 6, 7 zákona č. 381/2001 Z. z. zakladá právo žalobcu na ročný úrok z omeškania v zmysle § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. v súčinnosti s § 517 OZ. Pokiaľ poisťovateľ nesplní svoju peňažnú povinnosť voči poškodenému a neposkytne mu plnenie náhrady škody riadne a včas, dostáva sa v zmysle § 517 ods. 1 OZ do omeškania. Námetka žalovaného o nevhodnosti konania je irelevantná, nakoľko žalovaný nerešpektoval právny názor vyslovený vo vyššie uvedených rozsudkoch a plnenie znížil. Žalovaný je ten, kto zaviniel vznik sporu. Tvrdenie žalovaného, že právo na náhradu škody, ktoré je predmetom tohto konania, malo byť uplatnené z dôvodu hospodárnosti už v konaní 5C 118/2013, je tvrdením účelovým, nakoľko bolo preukázané, že predmetná škoda z titulu bolestného z titulu liečebných nákladov nemohla byť zahrnutá do konania, ktoré predchádzalo tomuto konaniu. K predmetnému sporu by nedošlo, ak by žalovaný plnil škodu v rozsahu, v akom bol rozsah škody preukázaný listinnými dôkazmi. Tým, že znížil plnenie, konal svojvoľne a v rozpore s právoplatným rozsudkom 5C 118/2013 zo dňa 10.2.2017. K predmetnému sporu nemuselo dôjsť, ak by žalovaný ako poisťovateľ žalobcovi škodu uhradil, a nie ju bezdôvodne znížil.

8. V následných vyjadreniach sporové strany zotrvali na svojich predchádzajúcich stanoviskách.

9. Odvolací súd prejednal vec podľa § 378 ods. 1 CSP a nasl., a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a zistil, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

10. So zreteľom na obsah odvolania žalovaného, v odvolacom konaní bol preskúmaný len výrok napadnutého rozsudku, ktorým bolo žalobe žalobcu vyhovie a súvisiaci výrok o trovách konania, a preto výrok rozsudku, ktorým bolo konanie v časti o zaplatenie sumy 150,25 eur a sumy 79,17 eur zastavené, ktorý výrok odvolaním napadnutý nebol, v odvolacom konaní preskúmaný nebol, a ako taký nadobudol právoplatnosť (§ 367 ods. 2 CSP).

11. Odvolací súd je v zmysle § 383 CSP viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie, keďže sám dokazovanie vo veci neopakoval ani nedopíňal. Skutkový stav zistený súdom prvej inštancie považuje odvolací súd za správny a úplný.

12. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z., náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

13. Podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z., je poisťovateľ povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti a/ skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný; b/ poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

14. Podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z., poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie plnenia.

15. Podľa § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z., ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6 tohto zákona, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

16. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

17. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

18. V preskúmvanej veci je nesporné, že k predmetnej poistnej udalosti došlo dňa 21.12.2011 a vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalovaný listom zo dňa 30.10.2015 (Oznámenie o poistnom plnení) oznámil, že žalobcovi poskytne poistné plnenie krátené o 25 % a zároveň uviedol i dôvod krátenia.

19. Odvolací súd je toho názoru, že ukončenie prešetrovania žalovaného, ktoré vykonal v lehote stanovenej § 11 ods. 6 zák. č. 381/2001 Z. z. ho nezbavuje zodpovednosti za oneskorené plnenie, ktorého splatnosť je stanovená § 11 ods. 7 zák. č. 381/2001 Z. z. na uplynutie 15 dní od skončenia prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

20. V danom prípade nebol dôvod vychádzať z § 11 ods. 8 zák. č. 381/2001 Z. z. tak, ako to tvrdil žalovaný vo svojom odvolaní, pretože toto sankcionuje nesplnenie povinnosti podľa odseku 6 a nie omeškanie s vyplatením poistného plnenia. V danom prípade, keď si žalobca priamo ako poškodený uplatnil právo na náhradu škody podľa § 15 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z. z. proti poisťovni, nie je namieste aplikovať ustanovenie § 11 ods. 7 po spojke alebo, pretože v tomto prípade je nárok uplatnený priamo proti poisťovni a nie je dôvod preto doručovať mu ešte následne právoplatné rozhodnutie o výške náhrady škody.

21. Odvolací súd sa nestotožnil s odvolacou námietkou žalovaného, že oznámením o odmietnutí poistného plnenia splnil podmienku, ktorá ho v zmysle § 11 ods. 8 zák. č. 381/2001 Z. z. zbavuje povinnosti platiť úroky z omeškania, nakoľko ide o špeciálnu úpravu platenia úroku z omeškania vo vzťahu § 517 ods. 2 Obč. zák. Otázka splatnosti poisteného plnenia je totiž upravená v § 11 ods. 7 zák. č. 381/2001 Z. z. Pokiaľ poisťovňa nesplní svoj záväzok riadne a včas, t.j. neposkytne poistné plnenie v lehote splatnosti určenej zákonom, dostáva sa do omeškania, čo znamená právo popri poistnom

plnení požadovať aj úroky z omeškania, ktorých základ je daný v § 517 ods. 2 Obč. zák. Tvrdenie žalovaného, že povinnosť platiť úroky z omeškania je upravená § 11 ods. 8 zák. č. 381/2001 Z. z. je síce namieste, ale toto ustanovenie zákona upravuje výlučne následky nesplnenia povinnosti podľa odseku 6 tohto zákonného ustanovenia, t.j. sankcionuje neskoré prešetrenie a vybavenie poisťovnej udalosti, avšak nezbavujú poisťovňu povinnosti platiť úroky z omeškania za oneskorené plnenie podľa § 517 ods. 2 Obč. zák. a to i v prípade, ak poisťovňa svoje povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 splnila včas (t.j. skončila prešetrenie poisťovnej udalosti alebo poskytla poškodenému písomné vysvetlenie o odmietnutí poisťového plnenia). V prípade prijatia výkladu žalovaného, by prakticky nebolo možné v prípade uplatnenia si poisťového plnenia priznať v takomto konaní úrok z omeškania. Pokiaľ však zmyslom povinného zmluvného poistenia je zabezpečiť poškodenému prevádzkou motorového vozidla nahradenie škody a to v čo najkratšom čase, nie je možné, aby poisťovňa zodpovednosť za svoje nesprávne posúdenie povinnosti poskytnúť poisťové plnenie prenášala odkladom splatnosti tejto povinnosti na poškodeného. Podľa názoru odvolacieho súdu práve poisťovňa musí znášať následky nesprávneho posúdenia svojej povinnosti poskytnúť poisťové plnenia.

22. Námitka žalovaného o nehospodárnosti konania je irelevantná, nakoľko žalovaný je ten, kto zaviniť vznik sporu tým, že znížil poisťové plnenie.

23. Neopodstatnenou je taktiež odvolacia námitka žalovaného vo vzťahu k nepriznaniu náhrady trov konania žalobcovi s poukazom na účelnosť a hospodárnosť poskytnutých právnych služieb, nakoľko toto ešte len bude predmetom rozhodovania súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania postupom podľa § 262 ods. 2 CSP, kde súd prvej inštancie bude posudzovať jednotlivé úkony právnych služieb aj z hľadiska ich účelnosti.

24. S poukazom na uvedené sú odvolacie námietky žalovaného nedôvodné, resp. nespôsobilé privodiť zmenu, či zrušenie rozsudku súdu prvej inštancie.

25. Správnemu rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo veci samej zodpovedá aj súvisiaci závislý výrok o trovách konania s poukazom na plný úspech žalobcu v konaní, kde zavinenie na zastavení konania v časti o zaplatenie sumy 150,25 eur a sumy 79,17 eur treba pričítať žalovanému, ktorý uvedené sumy zaplatil až po podaní žaloby.

26. Vychádzajúc z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým bolo žalobe vyhovieť a vo výroku o trovách konania postupom podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

27. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého žalobca ako sporová strana, ktorá mala v odvolacom konaní plný úspech, má nárok na náhradu trov tohto štádia konania proti žalovanému, ktorý v odvolacom konaní úspech nemal. Výšku týchto trov ustáli postupom podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

28. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca, alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

- e) rozhodoval vylúčený sudca, alebo nesprávny obsadený súd,
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 430 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky:

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxi dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená,
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v ods. 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné ak:

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desať násobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania, len príslušenstvo, pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písm. a) a b).

Na určenie výšky určenie minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v ods. 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacoch od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom, alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa dovolateľ domáha (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je:

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec, alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou, alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a ochrane pred diskrimináciou, alebo odborovou organizáciou, a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 1, 2 CSP).

Rozsah v akom sa rozhodnutie napadá môže dovolateľ rozšíriť, len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).